

betydningsfuld Opgave, som disse ikke og mindst af alle Nationalbanken kan vise fra sig, en Opgave, til hvis Løsning Regeringen naturligvis er rede til at medvirke, ikke blot ved Overvejelse af yderligere Foranstaltninger, som kun kan iværksættes ved Regeringens Initiativ, men ogsaa ved Udformningen af en saadan Politik og dens Tilrettelæggelse overfor Erhvervslivet.

Dér vil jeg da i første Række pege paa den Betydning, som en effektiv Kreditindskrænkning vil have, en Kreditindskrænkning, som begrænser Omsætningen paa Kredit af Luksusvarer, vanskeliggør Belaaning af Gældsbeviser, udstedte for Erhvervelse af Luksusvarer, og medvirker til at begrænse Produktion og Omsætning af Luksusvarer med det indenlandske Marked for Øje, alt sammen for at naa til en Deflationspolitik med det Formaal at stille til Disposition for Bedring af den danske Krone de Guld-fondsbeholdninger, som ikke bliver fornødne som Del af Dækningsmassen, naar Seddelmassen indskrænkes. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa pege paa det, som allerede Landstingsmand Bramsnæs for nogen Tid siden i en Tale har peget paa: Betydningen af, at man ikke neutraliserer en eventuel forbigaaende Prisforhøjelse som Følge af saadanne Foranstaltninger ved den øgede Købeevne, som, hvis man fortsætter efter de Pristalsprincipper, som hidtil har været gældende, øjeblikkelig tilvejebringes som en automatisk Følge af Prisernes Stigning gennem øgede Tjenestemand- og Arbejderlønninger.

Jeg finder det ogsaa nødvendigt, at man fra Bankernes Side søger at tilvejebringe fastere Regler for Valutahandelen her i Landet, søger den koncentreret, søger at sikre sig mod Valutaomsætning i Spekulationsøjemed og søger at sikre sig mod Valutakøb paa et Tidspunkt, som ligger langt forud for det, paa hvilket den erhvervede fremmede Valuta skal være til Disposition. Det er saadanne Spørgsmaal, som det er Bankernes Pligt for Tiden at optage til Løsning, og ved dette Arbejde er Regeringen rede til at medvirke i Erkendelse af, at det er den første, den væsentligste Opgave for det danske Samfund i disse Tider at genrejse Tilliden til vor førende Bankinstitution og dens ledende Mænd — saa vil Tilliden til den danske Krone og dermed dennes Opgang være sikret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Bresemann er bortrejst, da han skulde deltage i et kommunalt Møde, og er derfor ikke i Stand til i Dag at svare den højtærede Indenrigsminister paa de Udtalelser, denne fremkom med. Jeg tør love Ministeren at han skal ikke komme til at mangle Svar, naar vi kommer til Finanslovforslagets tredje Behandling, og Svaret skal blive, saa jeg tror, han vil forstaa det. Der er kun een Ting, jeg gerne vil sige. Ministeren søgte at lægge Ansvar for, at Kæmneren i Nakskov havde bedraget, ikke paa dem, der havde valgt ham — deri er jeg enig med ham —, men derimod paa den Borgmester, der skulde føre Tilsynet. De Herrer Ministre har Tilsyn hver paa sit Omraade, de er parat til at tage Ansvar, hvis der skulde ske Bedrageri. Jeg vil minde om en Episode, der en Gang er foregaaet. Det er jo Indenrigsministeren, der har Tilsyn med Sparekasserne. Der var en Gang en Indenrigsminister her i Danmark, der blev gjort opmærksom paa, at der var en Sparekasse, hvor det vist var galt med Regnskaberne. Ministeren blev gjort opmærksom paa det. Borgmester Bresemann er, efter hvad der oplyses, ikke gjort opmærksom paa noget, men Ministeren blev den Gang gjort opmærksom paa, at det var galt med en Sparekasse, og han foretog sig intet. Jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister om at høre, hvad der i sin Tid blev sagt, nemlig at Indenrigsministeren havde noget Ansvar for, at et Bedrageri havde fundet Sted. Den højtærede Minister har en egen Evne til, naar han prøver paa at slaa Modstanderne, at ramme sine egne. Jeg tror, at Ministeren skulde lægge Tonen lidt om. Det er ikke altid praktisk at prøve paa at ramme en Modstander, naar man bor i et saa skrøbeligt Glashus som det, Venstre bor i. Hvis vi vilde begynde at gøre Gengæld omkring i Kommunerne, tror jeg, den højtærede Minister vilde opdage, at det var halsløs Gerning, han havde indladt sig paa med denne Kritik mod Nakskov Kommune. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde gøre, det øvrige af Ministeren fremførte vil han, som sagt, senere faa Svar paa.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): I Anledning af de Forespørgsler, der har været fremsat baade her i Tinget og fra Finansudvalgets Side og i Pressen med Hensyn til Oplysninger angaaende Landmandsbanksagen, vil jeg gerne fremsætte nogle almindelige Bemærkninger.

Jeg er af den Mening, at det er et urime-